

ABSTRAKT:

Cílem práce bylo zjistit vliv věku dítěte na identifikaci a kategorizaci audio a audiovizuálních nahrávek psů vyjadřujících základní emoce vzteku, smutku a radosti. Klíčové bylo odhalit v jakém věku je dítě schopné bezpečně rozpoznat emoce psa a situace, ve kterých se pes v době pořizování nahrávek nacházel, a dále v jakém věku je schopné tyto emoce přiřadit k typickým mimickým výrazům lidského obličeje. Studie byla taktéž zaměřena na výzkum vlivu pohlaví, zkušenosti se psem a typu záznamu (audio/video) na konečné rozhodnutí respondenta.

Do výzkumu bylo zařazeno celkem 265 dětí z mateřských a základních škol ve věku od 4 do 12 let. Všem respondentům byla předložena shodná verze dotazníku a všichni vyhodnocovali identické nahrávky. Dotazník a pomocné materiály byly koncipovány převážně formou ilustrací a barevných kódů z důvodu spodní věkové hranice dětí.

Ukázalo se, že věk a druh emoce vyjadřované nahrávkou hraje u dětí při její identifikaci a kategorizaci klíčovou roli. Úspěšnost respondentů se tedy zvyšovala spolu s jejich rostoucím věkem, u dětí předškolního věku byly nejčastěji zjištěny konkrétní desinterpretace. Skokově se pak pravděpodobnost správného vyhodnocení nahrávky zvýšila u 7 letých dětí. Děti starší 7 let vykazovaly obdobné výsledky jako děti 7 leté. Ze všech třech dílčích částí hodnocení byla dětmi s nejvyšší úspěšností identifikována emoce vzteku, a to napříč věkovým spektrem. Největší problémy jim naopak činila identifikace emoce radosti.

Výsledek respondenta neovlivnilo jeho pohlaví, zkušenost se psem ani typ vyhodnocovaného záznamu (audio/video). Vzhledem k faktu, že studie je svým zaměřením na děti předškolního věku unikátní, doporučujeme se do budoucna zaměřit právě na ně. Jsou to právě ony, u nichž dochází k nejasné interpretaci psích hlasových a fyzických signálů, což možná predikuje jejich vyšší dispozici ke konfliktům se psem v případě reálného kontaktu.

Klíčová slova: pes, dítě, komunikace, emoce, štěkání